

## [Justitsministeren.]

loven i sin endelige skikkelse giver kun justitsministeriet adgang til at træffe bestemmelser i denne retning, forsåvidt angår vare- og lastmotorkøretøjer, udrykningskøretøjer og køretøjer, der benyttes til erhvervsmæssig personbefordring, men derimod ikke forsåvidt angår almindelige personmotorkøretøjer. Jeg kan oplyse, at bestemmelserne om registrering af køretøjer for tiden bliver gennemgået i justitsministeriet, og at spørgsmålet om en ændring af disse regler vil blive overvejet.

Det ærede medlem fru Hanne Budtz fremdrog spørgsmålet om biografnæringen og henstillede til mig såsnart som muligt at tage de af hende anførte betragtninger om fri biografnæring under overvejelse. Hertil vil jeg gerne sige, at det jo ikke tjener noget fornuftigt formål at søge at skjule, at jeg principielt er helt uenig med det ærede medlem, men jeg vil gerne tilføje, at spørgsmålet om ophævelse af det nu eksisterende bevillingssystem også udfra det ærede medlems egne forudsætninger efter min mening ikke kan være aktuelt på nuværende tidspunkt. Gav man nemlig biografnæringen fri nu, ville resultatet som følge af hele den herskende byggesituation blive, at de personer eller selskaber, som i øjeblikket ejer biografteaterbygningerne, ville få et faktisk monopol, og et sådant monopol ville myndighederne ikke have nogen mulighed for at føre kontrol med, således som det i øjeblikket til en vis grad er muligt, netop fordi biografdriften udøves i henhold til bevilling.

Den betænkning, der i 1950 blev afgivet af det i 1947 nedsatte udvalg angående biografteatervæsenet, gik iøvrigt, som det ærede medlem vil vide, ind for en fortsættelse af bevillingssystemet med forskellige modifikationer, men heller ikke dette forslag giver byggesituationen mulighed for at gennemføre i øjeblikket. Jeg finder derfor, at spørgsmålet om en ny biograflov må hvile, indtil byggesituationen har bedret sig væsentligt. Lad mig tilføje, at det af udvalget rejste spørgsmål om en forhøjelse af minimumsgrænsen for pålæggelse af afgift til filmfonden, et spørgsmål, som de mindre bioografer havde en væsentlig interesse i, jo er løst særskilt ved loven af 31. marts i år.

Det ærede medlem hr. Rasting spurgte,

om jeg var opmærksom på, at der i den seneste tid her i landet er udkommet bøger, hvis indhold fra flere sider karakteriseres som pornografisk. Det ærede medlems bemærkninger tog navnlig sigte på den i pressen stærkt diskuterede bog „Tyvens dagbog“, og det ærede medlem gav udtryk for undren over, at der endnu ikke er truffet afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt denne bog skal give anledning til strafferetlig forfølgning.

Med hensyn til afgørelsen af tiltalespørgsmålet i sådanne sager vil jeg gøre opmærksom på, at forholdet indtil 1938 var det, at det efter § 13 i presseloven af 1851 altid var justitsministeren, der afgjorde, om der skulle rejses tiltale for indholdet af et trykt skrift, men ved revisionen af presseloven fandt man det ikke nødvendigt at opretholde denne bestemmelse, idet § 17 i presseloven af 1938 henlagde afgørelsen til rigsadvokaten. Det er rigtigt, at sager som de omhandlede bør behandles hurtigt, og det er også foreskrevet i presselovens § 20 og indskærpet ved et cirkulære af 30. juni 1938 fra rigsadvokaten til statsadvokaterne.

Med hensyn til den konkrete sag kan jeg oplyse, at den er forelagt rigsadvokaten. Ved bedømmelse af den tid, sagens behandling hidtil har taget, må det erindres, at afgørelsen af, om et skrift eller et afsnit af et skrift bør betegnes som egentlig pornografisk litteratur eller må anses legitimeret som et led i en litterært præget fremstilling, er en særdeles vanskelig afgørelse, der er af stor principiel betydning, og som derfor må bygge på grundige overvejelser og gennemgang af praksis.

Jeg vil iøvrigt være opmærksom på, om der skulle være tendenser i udviklingen på dette område, som kan give myndighederne anledning til skærpet agtpågivenhed, idet jeg ganske kan tilslutte mig det ærede medlems udtalelse om betydningen af, at ungdommen beskyttes mod de skadevirkninger, der er forbundet med udbredelse af utugtige skrifter.

Det ærede medlem hr. Knud Nielsen har henstillet, at spørgsmålet om nedsættelse af udbetalingssatserne ved afbetalingssalg tages op til behandling.

Må jeg først minde om, at der i den gamle afbetalingslov af 1917 ikke fandtes noget krav om udbetaling. Under folketingsbe-